

אלו מנחות נקמצות פרק שביעי מנחות

## פרק שביעי מנחות עו.

עין משפט  
גר מצודה

## מסורת הש"ס

[illegible]

## הגהות הב"ח

[illegible]

## גליון הש"ס

גמ' מזה להלן עשר. ע'  
זכאים נ ע"א תוס' ד"ה אמר  
אמר:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

לדמיה מודה ושאר מנחות כן **א** קריבין  
 יחיד שנמנעו דמיווייהו אלו נדבדה  
 ומיירבו עטיות שנותן שון ומיירבו נפלות  
 נבונה ומיירבו לא דמו שבת ולא טומאה  
 נאסות לאספוקי להם הפנים שאין קרבן של אצור  
 שאין צוה נדבדה ואין עטיות שמן ואין  
 נפלות נבונה שהי מנחה ח' ימים על  
 השולחן וזהו שבת וטומאה: **קדש קדש**  
 המנחות והם הפסח **ב** קדש קדשים:  
 מנחות עטיות נבונה והיון מלה מרייהו  
 וטעם: שאין בגלל עטמה מה שאין כן  
 מנחות מודה שאין עטיות נבונה וכן כהן  
 וזאת וזאת בגלל נזח: ואמתי פריך ואי  
 מספיק **א** דדבר כלמך הפסח: כגון חמירין  
 ודליף חוק חוק מלחם הדשים דחור ומלמד  
 נבנין אף ולא נבנין אף הוא אלא כמה  
 וממזני דפלוניא: **ב** נזח: ונזח: ודף נזח:  
 וכן חור ומלמד **א**: **הואיל** ויחיד קדש  
 הפסח: **ליקח מחמירין מה**: מלניו פחית:  
 וזהו ח' שנות ק"ח על המנחות כו': **שכן**  
 הדיוט: מנחות מודה ושאר מנחות דיוט  
 יכול להביאן ובאין נדבה ואין קרבן לא תלפין  
 וזהו שמוס פול ואין דאין לא שבת  
 ואלא טומאה ותחיתין וקרבן **ב**: של כהן  
 גדול ואין קרבן נדבדה וקריבה לתלפין  
 ומחמירין נבקר ומחמירין עצר ואין שבת  
 פסול לפי שאין להם מחמירין ודיוטין שבת  
 וטומאה: **שכן עשויין** לחמירין: ושאר  
 מנחות ואין כאלו אלא עשויין לאספוקי ובאין  
 מודה שכן נזח כמה עשויים: **כלי**  
 פחיתין ומנחות עטיות כל **א**: כ"ט. ע"פ  
 כן מקדש וטומה מודה שנות **ה** ע"פ  
 מקדש: **קדש**: דחמירין ומנחות היון  
 קדש קדשים: מנחות **ב** ותחיתין עטיות  
 הגשה נזח וזאת מלחם של המזבח מה  
 שאין כן נזחין מודה שאין עטיות הגשה  
 ואין מנח לאספוקי: **דיוט** **מסויים**: מנחות  
 ומחמירין דמיווייהו מנחות דיוט לאספוקי  
 ואמר וכו': והיינו עטמה דלי פכירה ולי  
 כל המלך יר עטמה משה כהן ופישן

לעיל: יליף מלחם הפנים דרקדש  
 עדיף ליה. למילף לאפוקי לחמי  
 נזיר לעשרה קבין ירושלמיות (ג' ס)  
 והא כעי אפרופי תרומה מיניירו. ד  
 מלחם חרא. מלח אחת של ד' חלות: ד  
 חלות ועשה חלות חרות שלח  
 שעה ש"ב: חזן מלחם הפנים וחכיתין

## רצ"י בת"י

[illegible]

**מתני':** כל המנחות טעונות \* שלש מאות  
שיפה וחמש מאות בעיטה שיפה ובעיטה  
בחיטין <sup>א</sup> ור' יוסי אומר בבבץ כל המנחות  
<sup>ב</sup> באות עשר עשר חוץ מלחם הפנים  
וחיבתי כהן גדול שהם באות שתיים עשרה  
דברי רבי יהודה רבי מאיר אומר כולם באות  
שתיים עשרה חוץ מחלות תורה וזירות שהן  
באות עשר עשר: **גמ'** תנא ה"ש אף בועט  
שתיים שף שתיים בועט שלש <sup>ב</sup> בעי רבי ירמיה  
אמטוי' ואתוי' חד או דלמא אמטוי' ואתוי'  
תרי מאי תיקו: שיפה ובעיטה בחיטין רבי  
יוסי אומר בבבץ: איבעיא להו בבבץ ולא  
בחיטין או דלמא אף בבבץ תא שמע יתניא  
<sup>ב</sup> שיפה ובעיטה בחיטין רבי יוסי אומר \* שיפה  
ובעיטה בבבץ: כל המנחות באות <sup>א</sup> כו'  
שתיים עשרה: לחם הפנים בהריא כתיב  
ביה חביתי כהן גדול אתיא חוקה חוקה  
מלחם הפנים <sup>א</sup> כל המנחות דבאות עשר  
עשר מגלן גמר מלחמי תודה \* מה להלן  
עשר אף כאן עשר ולילף מלחם הפנים מה  
להלן שתיים עשרה אף כאן שתיים עשרה  
מסתברא מלחמי תודה הוה ליה למילף שכן  
יחיד <sup>א</sup> המתגרב שזמן נפסל שלא בשבת  
ושלא בטומאה אדרבה מלחם הפנים הוה

ליה למילף שכן הקדש ולבונה מצה ועצם  
 דבר הלמד בגזירה שוה חזר ומלמד בבנין  
 להלן שנים עשרה אף כאן שנים עשרה כ  
 למילף שכן הדיוט שהתגרב חצאין לפיגולו  
 אדרבה מחביתי כ"ג ה"ל למילף שכן עי  
 ועצם הגשה ואישים והני נפישן הדיוט  
 אומר כולן באות שנים עשרה <sup>ו</sup> מאי קסמם  
 בגזירה שוה חזר ומלמד בבנין אב ילף כ  
 אי סבירא ליה דבר הלמד בגזירה שוה  
 ילף מלחם הפנים הקדש מהקדש עדיף ליה:  
 באות עשר עשר: לחמי תורה בהדיא כתיב  
 לרבות שלמי נזיר אמר רב טובי בר קיסנא <sup>א</sup> ו  
 ארבע חלות יצא והא ארבעים למצה  
 וכי תימא דמפריש מכל חדא וחדא <sup>א</sup> אחד  
 דאפרישינהו בלישה מיתיבי כל המנחות י  
 במדת חלתן כשרות חוץ מלחם הפנים וחבירי

וְדַקְדָּשִׁים קָלִים (ב'): **בְּדֹאֵי כְּסִיב** בְּסוֹ. מִפְּרָשׁ בִּפְרָק הַמּוֹדָה  
מִרְבִּיעַ שֶׁנֶּחָל עֶשֶׂר חֳלוֹת כְּמוֹדָה: **שֶׁאֵפֶל ר' חֲלוֹת**. שֶׁהֵי לֹ  
בִּפְרָק הַקִּיבִי מִמֶּנּוּ אֶחָד מִלֵּל קִרְבֵּן מִרְסוּס (וּקְרָא) וְיֶכָּן מִרְסוּס  
כִּי **בְּלִישָׁה**. ל' וְזֶן שֶׁן עֵיפָה וְסוֹב עֵשֶׂה הַחֲלוֹת שְׁלִימוֹת לֵאלֹ  
מִהֵן אֵלֶּה א"ו' ח' ו' ח' אֲדָמָה שֶׁהֵי כְּסִיב חֲלוֹת א' י"ג  
מִי מוֹדָה. שֶׁאֵם מִימֵעַ אָרְיָה מִדְּמֵעַ חֲלָלִין פְּסוּלוֹת וּקְרָאָה לְיִימָה

בבבב. פי' ולא בחיטין ובחוספ' (פ"ח)  
 א' אֶחָד ובחוספתא דיוקנית לא גרסי'  
 חס' הפנים. מיתא דנפיק' (על דף ט.)  
 ק' דבה (ס' דף י"ג). דרשין חוקא דלחם  
 הפנים: **דאפרשינהו** בלישייהו.  
 ללאהר' דלחן שס' תרומה עוליס'  
 בעיס' דנשחטת חוצה הוא קדש'  
 ותנן צפ' המודה (לקמן דף ע"ג): שחטה  
 עד שלא קרמו בתור לא קדש הלחם  
 ותמיה דבזקן פ"ק **דלדריס'** (דף ק"ב)  
 ויחזיק דלחן אֶחָד **דלדריס'** (מ"ב)

יבין גרשום

שיפה, שמללן פסית יז  
 כעסל: ובעטה, בערעט פון  
 זיין; בחיטין, צו שישויו  
 קליפן: וזי שוין אומר  
 קוצן קאמער בערעט פון  
 ובעטה:  
 ורבעי בעטן אבער א  
 איציעל וואו בעצט אבער א  
 וועט שיהי בעטה  
 וואו בעטן אז אלעס א  
 בעצט פון: אהרן חוקה  
 בכתובי חוקה הדור וכו'  
 מה הלן בתורה שער, כ"ב  
 כן דראמא ארץ פראק:  
 נבנחות ובעטן שוין  
 חדה שן שמן, ויחיד  
 שמיא אהון: שנתדבר.  
 בעצט ברבה: ונפסלין  
 וליה: ונחין ארץ שבת  
 ונח: ונחמאל: ארץ שבת  
 ששע צבור ארץ כאן נח.  
 ונפסלין בלינה.  
 ושבת שבת יז נח.  
 ונחין שבת: ונחמאל:  
 וקדש: ונחין ששע  
 נחמות חן קדש ששע

[illegible]

## שיטה מקובצת

א] בחיטין רבי: ז] באות  
עשר עשר. למ"ד מנחת  
חוטא מגבלה במים אף מנחת

ממש אין מנחת חוטא בכלל: ג) חיבות כל המנחות נמחק: ד) יחיד שנשבע: ו) או ספקא לך בן וא"ת (וכי נעיל גמולין) מתודה דרבר דרבר הלמד בגו"ש שהרי תודה יליפין לקמן בגו"ש מתורומת מעשר וי"ל דאין דר דרבר הלמד בגו"ש קדשים שהרי תרומת מעשר חולין הן [וכן אמרי' בפרק אהור מקומן (דף נ"א): ו] וביתא מאל קשבר נמחק: ז) חשיב שיפה אחת: ח) תודה שער לכל מין: ט) קרבן יחיד שנשבע וחובת קריבין נמחק: י) הקדש, דמנחת ולחם הפנים קדש קדשים הם ולחם הפנים ומנחתו דר"א: יא) ומלמד אל לא הואיל: יב) קלים הן: יג) יורשלותא וכן נמי: